

Pták vylekaný slovem vlhkými křídli máv'.
Teď v skrytu lesní rokle se shromažďuje dav.
To ocelové ráno má spiklenecký vzduch.
Když zvolna houstne zástup, je kdekdo dobrodruh.

Ten přišel s halapartnou, ten zvířá žabikuch
a všichni se už teší, až udělají kruh
jak honci stád, jak honci stát.
Koho dneska budou lesem štvát?

Pot frkajících koní už nezakrývá stín,
sta nelítostných škorní je kopou do slabin.
Kdo ukázal jim cestu z té úžlabiny dní,
kdo rozkázal všem pastím, ať zuby vycení?

Kdo tohle všechno spískal a tím dal znamení?
A není snad to jedno? Tvůj pohled zkamení
a chceš se ptát? Ach koho, koho budou světem štvát?

Když ze všech stran se blíží a stim ryčným pokřikem
krk bezděky se svírá a rovírá se zem.
i létající myši teď opustili krov
a následují lovce, jimž z očí blýská kov.

Už křísly jiskry zášti a hvízdly kulky slov.
Prý přibijí svou oběť, jak předtím spoustu sov
na křídla vrat, na křídla vrat
Já tuším, tuším, koho vydali se štvát.

Už vím, že pasou po mně, to já jsem obětí!
Tak tajím dech a tiše se krčím v doupěti.
Když slyším lesní rohy a vidím fábory,
chci obrnit se klidem a žít všem navzdory.

V tom slyším smečku pomluv, ty podlé potvory.
Jdou po mé stopě, vyjou psi přímo u nory.
Je líp se vzdát, je líp se vzdát.
líp umřít rovnou, než se nechat štvát.

Co se to ale děje? Ta tlupa táhne dál.
To ne mně, ale tebe chtějí vzít si na paškál!
Vždyť říkají tvé jméno! Tvá řeč má zvláštní šmak.
Já pomyslím si: správné! Ať jen ti vytřou zrak.

Byl's odjakživa morous a vůbec divnej pták,
A proto chytanu vidle a nebo aspoň prak
a pevnej drát a pevnej drát.
Hej hoši! Půjdu s vámi lidi štvát.
Tak! Půjdu lidi štvát.